

**ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД ГОЛОВНИХ ПОДІЙ
У СФЕРІ ОСВІТИ, НАУКИ Й КУЛЬТУРИ, ОПРИЛЮДНЕНИХ
ЗАСОБАМИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ УКРАЇНИ**

у липні-серпні 2017 р.

Укладач:

Годецька Т. І.
*завідувач сектору аналітичної
інформації відділу наукової
реферативної та аналітичної
інформації у сфері освіти ДНПБ
України ім. В.О. Сухомлинського*

У липні-серпні 2017 р. національними засобами масової інформації оприлюднено актуальну й важливу інформацію у сфері освіти, науки й культури.

МОВА ОСВІТИ

За матеріалами:

- офіційного видання МОН України
«Освіта України» № 26 від
10 липня 2017 р., с. 5;

- сайту «Українська правда»:

<https://life.pravda.com.ua/society/2017/07/3/225081/>

Лілія Гриневич зауважила, що у законі «Про вищу освіту» 2014 року коло мов звузили, базовою є державна українська, а «мова національних меншин тільки в межах необхідних для виконання професійних обов'язків в умовах меншин».

«Наприклад, якщо лікар потрапляє в угорську меншину, то він має володіти угорською мовою, щоб спілкуватись із своїм пацієнтом», – пояснила міністр.

Л. М. Гриневич наголосила, що редакція статті 7 – мовної статті проекту закону є результатом масштабного обговорення зі всіма зацікавленими сторонами та спеціалістами. «Нам довелося шукати такі формулювання, які би були консенсусні для того стану, який ми маємо сьогодні. Щоб ми могли йти вперед з просуванням української мови, але не забирати право мов меншин, яке їм гарантується Конституцією», – зазначила вона.

Гриневич наголошує, що зрештою в проекті пропонується навчання мовою нацменшин поряд з українською мовою «Зараз найгірша проблема в школах нацменшин така: вони вивчають всі предмети мовою національних меншин і кілька годин українську мову. В результаті, наприклад, в угорських школах діти, закінчуючи школу, взагалі не знають українську мову. А має бути навпаки: більшість предметів мають викладатися українською мовою. Ми забиваємо це, як норму. Наша політика – розширити використання української мови», – пояснила Гриневич.

«Ми зобов'язуємо навіть при здобутті професійно-технічної та вищої освіти нацменшини додатково вивчати українську мову, якщо вони її не знають».

Для того, щоб вони могли використовувати мову в професійній діяльності, вони мають володіти цією мовою. І якщо вони недовчили мову в середній школі, то, йдучи на наступний штабель, далі вчать мову, доки не будуть її належно знати», – додала міністр.

«Нацменшини вимагали, щоб ми акцентували, що їм забезпечується право на вивчення мови. Це є пряма норма Конституції. Ми це написали», – підсумувала вона.

На думку Гриневич, «розкручування істерії» навколо мовного питання в законі «Про освіту» є абсолютно марним і необґрунтованим.

СПЕРШУ БАЧИТИ ДИТИНУ

За матеріалами:

- офіційного видання МОН України
«Освіта України» № 26 від
10 липня 2017 р., с. 10–11, 12;

- сайту «ТСН»:

<http://tsn.ua/special-projects/kids/>

В Україні проживають 150 тисяч дітей з інвалідністю. Із них 18 тисяч досі перебувають у спеціальних інтернатах. Адже це чи не єдине місце, де така дитина може отримати належний догляд і соціальні послуги. Хоча в усьому цивілізованому світі такі послуги надаються на рівні громад за місцем проживання особливої дитини, а не за тридев'ять земель від рідної домівки.

Часто перше враження, коли люди бачать дитину, що має різні порушення, або дитину на візку, не дає можливості побачити головне – людину з усіма її талантами, прагненнями та мріями.

Обов'язок дорослих та суспільства загалом – допомогти дітям вирости повноцінними людьми. Зробити так, щоб у кожної дитини були в житті справжні друзі, перше «відмінно», перше кохання.

Тому дуже важливо навчитися бачити у всіх дітях в першу чергу Дітей, а вже потім їх особливості. Саме це і стало метою комунікаційної кампанії «**#ThisAbility: Бачити спершу Дитину, потім інвалідність**», реалізованої за сприяння делегації ЄС в Україні, Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) та Національної Асамблеї інвалідів України (НАІУ). Її завдання – спонукати українців бути більш толерантними до дітей з інвалідністю, адже всі діти, незалежно від особливостей та навіть фізичних вад, мають рівні права бути невід'ємною частиною життя суспільства.

Американці переконані: ми навіть не уявляємо який потенціал можуть мати особливі діти. При правильному підході і догляді вони можуть проявити і реалізувати свої таланти – стати художниками, вченими, або винахідниками. У цьому є певна логіка: якщо природа не додає людині в чомусь одному, то може обдарувати в іншому. Хочеться вірити, що і в Україні скоро все буде поіншому.

Маріанна Онуфрик, керівник суспільних програм Інституту суспільно-економічних досліджень, зазначає: «У Канаді є чотиримісячні курси – щось на кшталт наших курсів підвищення кваліфікації. Але їх проходить кожен учитель як обов'язкову програму: там ідеться про те, як навчати дітей з інвалідністю чи особливими освітніми потребами. Тобто педагог має володіти компетенціями: розуміти, як до такої дитини донести той навчальний матеріал. У нас таких програм немає. Натомість цілий пласт програм, які зараз викладаються за державні гроші, не знадобляться в теперішньому житті. У нас після вишу приходять тифлопедагоги, які не володіють компетенціями, не знають ІТ-технологій і новітніх методів навчання. Частина з них здобувають сучасні знання за гроші (а це – дуже

дороге навчання), а потім надають приватні послуги, які є недоступними для широкого загалу: бо і вартість є високою, і спеціалістів – мало. Це необхідно змінити».

Крістофер ДіРос лідер групи американських експертів, консультант із впровадження адресних рішень для людей з обмеженими можливостями, під час конференції з поширення досвіду США стосовно надання соціальних сервісів – родинам дітей з інвалідністю, наголошує: «Порівняно з іншими країнами, які я бачив, Україна вже має забезпечення дуже багатьох базових прав людини. Дуже важливо, щоб люди з інвалідністю були помітними. Бо якщо ми їх не бачимо — нібито, немає і проблем. Ці наші співвітчизники мають право бути присутніми у будь-яких публічних місцях, будь-де, якщо це не забороняється законом. У Києві працює громадська організація «Родина», яка влаштовує спільні заходи і свята для дітей (і батьків) зі столиці й області, наприклад — «Такий як я». ГО «Родина», яка також надає соціальні послуги, має багато чудових стратегій розвитку щодо цього питання в Україні. Ця робота дуже схожа на роботу нашої організації «Колективна інклюзія». Я дуже вірю у вирішення цих питань в Україні, доля осіб з особливими потребами мене хвилює особисто. Я став кращим завдяки їм. Тому нам дуже приємно бути частиною цієї спільноти. І зростати — разом».

ДЕРЖАВНА АТЕСТАЦІЯ НАУКОВИХ УСТАНОВ

За матеріалами:

- офіційного видання МОН України
«Освіта України» № 28 від 24 липня
2017 р., с.2;

-офіційного веб-сайту МОН України.:

<http://mon.gov.ua/usi-novivni/novini/2017/07/19/kabmin-zatverdiv-novij-poryadok-derzhavnoyi-atestacziyi-naukovix-ustanov/>

Відтепер результати діяльності наукових установ будуть оцінювати незалежні експертні групи, а не Міністерства та Президії академій наук. Якщо виявиться, що установа працює неефективно, її повинні будуть реорганізувати чи ліквідувати, і навпаки – у разі позитивної оцінки нарощуватимуть обсяги підтримки. Відповідне рішення ухвалив сьогодні, 19 липня 2017 року, Уряд України, затвердивши Порядок проведення державної атестації наукових установ.

Директор департаменту науково-технічного розвитку МОН Дмитро Чеберкус зазначив: «Новий алгоритм атестації дозволить сформувавши прозору та об'єктивну систему оцінювання наукових установ – незалежно від сфер їх підпорядкування. Вона покликана мінімізувати конфлікт інтересів та

забезпечити певну єдність підходів до такого оцінювання. Наступним кроком стане встановлення залежності обсягів бюджетного фінансування державних установ відповідно до результатів їх атестації. Наразі це одне з ключових питань у побудові нової системи фінансування науки».

За його словами, під час оцінювання обов'язково враховуватимуть рівень кваліфікації наукових працівників, міжнародне співробітництво, практичну цінність результатів для держави, наукометричні та фінансово-економічні показники, матеріально-технічну базу.

Методику та критерії оцінювання найближчим часом підготують в МОН. Участь у їх розробці також візьмуть представники Національної ради України з питань розвитку науки і технологій, НАН і галузевих академій, державних та інших зацікавлених органів. Неодмінно буде враховано й міжнародний досвід.

Як і раніше, атестація проводитиметься не рідше, ніж раз на 5 років. Вона буде обов'язковою для:

- наукових установ державної, комунальної форм власності;
- наукових установ, у статутних капіталах яких є частка, що належить державі;
- наукових установ Національної академії наук, національних галузевих академій наук.

Інші наукові установи зможуть проходити державну атестацію за власною ініціативою.

Атестацію проводитимуть експертні групи та експертна комісія. До складу груп входитимуть фахівці та вчені, які мають відповідну кваліфікацію і стаж практичної роботи за спеціальністю не менше 5 років, представники МОН, НАНУ та галузевих академій, державних або інших зацікавлених органів.

Упродовж роботи групи, яка триватиме не більш ніж 45 днів, її учасники аналізуватимуть інформацію про діяльність наукової установи та оцінюватимуть її ефективність. Відтак експертна група надаватиме висновок, на основі якого експертна комісія визначатиме атестаційну оцінку та готуватиме остаточний висновок для затвердження МОН.

Варто відзначити, що експертні групи створюватимуться за різними напрямками діяльності, а оцінювання ефективності відбуватиметься з врахуванням специфіки різних галузей наук та особливостей діяльності наукових установ різних профілів.

Відповідно до Порядку, за підсумками оцінювання наукові установи класифікуватимуть на 4 групи:

- наукові установи-лідери;
- стабільні наукові установи, що можуть бути провідними за певними напрямками наукових досліджень;
- наукові установи, що є унікальними у певній галузі, але демонструють невисокий рівень розвитку потенціалу;
- наукові установи, для яких наукова, науково-технічна або інноваційна діяльність перестали бути основним видом діяльності, які не є

унікальними у відповідній галузі та втратили перспективи розвитку. Такі установи протягом року мають бути реорганізовані чи ліквідовані.

ОСВІТНЯ РЕФОРМА НЕ МОЖЕ ЗАЧЕКАТИ

За матеріалами:

- тижневика «Освіта» № 27 від 17 липня 2017 р., с.3; № 29 від 31 липня 2017 р., с.2;

- офіційного веб-сайту МОН України:

<http://mon.gov.ua/usi-novivni/novini/2017/07/25/reformu-osviti-treba-rozpochinati-sogodni-%E2%80%93-premer-ministr/>

Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман наголосив, що реформа освіти – одна з фундаментальних змін, яка не може зачекати і яку треба розпочинати вже сьогодні, якщо хочемо отримати результат через 12 років. Він зауважив, що освітня реформа торкається всіх сфер життя дитини – від дитячого садка до вищого навчального закладу, який дає фундаментальні знання.

«Перше, що нам треба зробити, – забезпечити вільний доступ дітей до дитячих садків. У нас 75 тис. дітей ще досі «стоять» у чергах. Це неприпустимо. Минулого року було створено 26 тис. місць у дитячих садочках – перш за все за рахунок місцевих бюджетів (які збільшені шляхом перерозподілу повноважень та фінансової децентралізації). Очевидно, що за три роки ми можемо повністю позбутися черги в дитячі садочки», – зазначив Прем'єр-міністр.

Далі – школа, яка має прививати дітям нові знання, навички і компетентності. «Для того, щоб ми через 12 років отримали результат, нам треба сьогодні розпочинати цю реформу. І дуже важливо, щоб ця реформа не відкладалася у часі», – наголосив Володимир Гройсман.

Наступна позиція – профтехосвіта. «Нам потрібні кваліфіковані виробничі кадри. Поспілкуйтеся з бізнесом, підприємцями, запитайте, чи вистачає кадрів для роботи? ... Система профтехосвіти не адекватна по відношенню до ринку праці. А нам треба зробити так, аби кадри, які ми готуємо, співпадали з запитом у реальному секторі економіки. Це ще одне важливе завдання», – підкреслив Глава Уряду.

Окрему увагу він звернув на розвиток науки, де фактично немає повноцінної системи ані підтримки, ані запиту, ані трансферу наукових доробок в реальну економіку. «І тут ми теж працюємо, створюємо Раду

інновацій. Україна має колосальний потенціал, найголовніше – інтелект, ми його маємо», – додав Володимир Гройсман.

За словами Гройсмана, аби провести повноцінну реформу освіти, потрібно 87 млрд. гривень. Прем'єр також нагадав, що порушував тему розвитку освіти в Україні під час Міжнародної конференції з питань реформ у Лондоні, й розповів про вже зроблені в цьому напрямі кроки, зокрема щодо підвищення зарплат учителям. Як зазначив Володимир Борисович, без цієї реформи держава не зможе рухатися вперед, адже освіта — це інвестиції в дітей і молодь.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ НАУК

За матеріалами:

- тижневика «Освіта» № 27 від 17 липня 2017 р., с.3;

- офіційного веб-сайту МОН України:

<http://mon.gov.ua/usi-novivni/novini/2017/07/27/pershij-ukrayinskij-muzej-nauki-mayut-vidkriti-v-kiyev-voseni-2018-roku/>;

<http://mon.gov.ua/usi-novivni/novini/2017/08/02/najblizhchim-chasom-gromadskosti-pokazhut,-yak-viglyadatime-muzej-nauki-v-kiyev/>

Перший Музей науки в Україні буде створено у Києві за адресою вул. Антоновича, 180. Проект реалізується в межах державно-приватного партнерства: інвестор має виконати ремонт та реконструкцію приміщень і створити унікальний освітній простір, частиною якого буде Музей. Будівля, яку реконструюватимуть, знаходиться в управлінні Міністерства освіти і науки України і має 5000 м² вільних площ. Зараз у приміщенні розміщується УкрІНТЕІ та Державна наукова-технічна бібліотека. Після реконструкції вони отримають відремонтовані приміщення із сучасними системами опалення та вентиляції, архівним та бібліотечним обладнанням тощо.

Заступник Міністра освіти і науки України Роман Гребя розповів: «Цей проект має стати показовим прикладом державно-приватного партнерства. У результаті його реалізації мільйони українських дітей зможуть не лише дізнатися багато цікавого про навколишній світ, а й отримати перший практичний досвід наукової роботи. Вони матимуть змогу займатися у секціях, проводити досліди, експерименти, а у старшому віці – презентувати власні наукові розробки та втілювати їх в життя».

Під час зустрічі заступника Міністра освіти і науки України Романа Гребя та керівника «EDU» Роберта Щесни, що відбулася в МОН було зазначено, що технічне завдання для експозиції Музею науки в Києві розроблятиме польська фірма «EDU», експерти якої брали участь у створенні

Центру науки «Копернік» у Варшаві – до роботи їх залучив інвестор, що фінансує проект. Р. Щесни розповів про систему фінансування роботи Центру «Копернік». Так, утримання та освітні програми співфінансують Міністерство науки та вищої освіти Польщі, Міністерство національної освіти та мерія Варшави. Це вартує близько 34 млн. польських злотих на рік (десь 240 млн. грн.). Кошти для розвитку польський музей отримує з продажу квитків та комерційних послуг, зокрема, надання в оренду конференц-центру. Самоокупність Центру становить 33-37%. Він наголосив: «Тобто музей науки – це інвестиція країни в освіту, і ви маєте бути готові до цього».

За словами інвестора, орієнтовна вартість проекту – 150 млн. гривень. Його реалізація розрахована на 1 рік. Проектні роботи планують розпочати вже у серпні, а будівельні роботи – у жовтні цього року.

Освітній простір буде багатофункціональним і матиме кілька десятків різних зон. Це – експозиції (хімія, фізика, космос, підводний світ, роботи та ін.), майданчики для майстер-класів та відеодемонстрацій, науковий театр, зона невагомості, лабіринт, відкрита бібліотека тощо.

Планується, що Музей стане майданчиком наукової освіти, на базі якого побудують безперервну освітню вертикаль – від дитячого здивування, викликаного першим науковим досвідом, до першого наукового відкриття та інтелектуального стартапу.

Щоб реалізувати цю ідею, комплекс поділять на такі простори:

- Експлораторіум – освітні майданчики з інтерактивними експонатами, що пояснюють дію законів природи (дошкільний вік, молодша школа).
- Дитячі наукові студії (молодша та базова школи).
- Наукові секції (базова та старша школи).
- Відкриті лабораторії – для дослідницько-експериментальної роботи з природничих, точних, інженерних, суспільних та гуманітарних дисциплін (старша школа).
- Науковий коворкінг та науковий інкубатор – для доведення наукових ідей до впровадження (старша школа, студенти, молоді науковці).
- Тренінговий центр для педагогів.
- Профорієнтаційний та діагностичний центр для дітей та підлітків.

Базою для нового освітнього простору стане учнівська науково-дослідницька лабораторія та інші напрацювання в цій сфері Малої академії наук. МАН також стане упорядником Музею, а фахівці академії братимуть безпосередню участь у його створенні. До цього процесу долучать й польських експертів, які свого часу робили Центр науки «Копернік» у Варшаві <http://www.kopernik.org.pl/en/>.

ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЄДЕБО

За матеріалом

-тижневика «Освіта» № 27 від 17 липня 2017 р., с.3;

-офіційного веб-сайту МОН України:

<http://mon.gov.ua/usi-novivni/novini/2017/07/28/liliya-grinevich-mon-provede-retelnij-analiz-usix-problem-u-roboti-novogo-programnogo-zabezpechennya/>

Міністр освіти і науки України Лілія Гриневич наголосила, що після закінчення вступної кампанії МОН проведе ретельний аналіз всіх проблем, що виникли в роботі нового програмного забезпечення ЄДЕБО, та зробить висновки для його вдосконалення.

«Як тільки завершиться вступна кампанія, ми проаналізуємо та визначимо всі недоліки, які були в роботі ЄДЕБО. Більша частина з них уже усунені, однак ми й надалі вдосконалюватимемо програмне забезпечення, щоб воно було надійнішим та зручнішим для користувачів. Висновки разом з рішеннями, які дозволять поліпшити роботу ЄДЕБО, будуть обов'язково представлені громадськості», – повідомила Гриневич.

Міністр зазначила, що в перші дні у вступників дійсно виникло чимало проблем з реєстрацією електронних кабінетів. Вони здебільшого були спричинені розбіжностями персональних даних в документах – пропущені апострофи, чергування «і»/»и», розбіжності в 1 літеру, подані старі назви населених пунктів, перейменованих в межах декомунізації тощо. Більшість з цих помилок були оперативно виправлені і останні півтора тижня система працювала в штатному режимі. Однак тим вступникам, у яких все ж залишилися такі проблеми, з 15 липня було дозволено подавати документи у паперовій формі.

Вона підкреслила, що цього року вступна кампанія була непростою – як для вступників та ВНЗ, так і для МОН. Довелося в дуже стислі терміни змінювати програмне забезпечення ЄДЕБО, але це був необхідний крок. Старе програмне забезпечення не відповідало змінам, які закладені в цьогорічних Умовах прийому. Підприємець, у власності якого перебувало програмне забезпечення, відмовився співпрацювати з ДП «Інфоресурс» і продовжувати доопрацювання бази у жовтні 2016 року. Крім того, усі дані студентів, абітурієнтів, викладачів були незахищені. Вони могли бути втрачені, а система могла будь-якої миті припинити роботу і цьогорічна вступна кампанія взагалі опинилася б під загрозою зриву.

Тому, за словами Лілії Гриневич, в МОН було ухвалене досить складне і сміливе рішення щодо зміни програмного забезпечення. В силу непереборних обставин – пошук фінансування, проведення відкритого тендеру, блокування його результатів – терміни на розробку скоротилися від

запланованих більш ніж удвічі. Тому провести його промислову експлуатацію до вступної кампанії не було жодної можливості.

Міністр наголосила, що тепер програмне забезпечення ЄДЕБО є державною власністю, і це не тільки гарантує безпеку усіх даних, а й дає можливість постійно працювати над його вдосконаленням, яке точно зможуть відчутити та оцінити вступники наступних років.

УСПІШНА КРАЇНА

За матеріалами

-тижневика «Освіта» № 27 від 17 липня 2017 р., с.3;

офіційного веб-сайту МОН України:

<http://mon.gov.ua/usi-novivni/novini/2017/07/28/liliya-grinevich-mon-provede-retelnij-analiz-usix-problem-u-roboti-novogo-programnogo-zabezpechennya/>

Міністр освіти і науки України Лілія Гриневич наголосила на необхідності разом з місцевими органами влади розробити стратегію ліквідації черги у дитсадки, що має враховувати комплексно усі наші можливості.

«За останні декілька років нам вдалося значно скоротити чергу. Погляньте, яка динаміка протягом трьох років. 2014 – 95,5 тисяч дітей в черзі, 2015 – 90,5 тисяч дітей, 2016 – 78,4 тисяч. Зрештою, наразі ми маємо 65,2 тисячі дітей в черзі у дошкільні заклади. Передусім, ми змогли це зробити завдяки децентралізації – на місця був переданий значний фінансовий ресурс. І дошкілля, що повністю фінансується з місцевого бюджету, почало отримувати повноцінні вкладення», – додала Гриневич.

Міністр також відзначила, що наразі спостерігається спад народжуваності. Так, цього року створено 9,9 тисяч місць у дошкільних навчальних закладах, до того ж черга скоротилася на 13 тисяч місць. Вона зауважує: «Таке скорочення черги також спричинено тим, що ми почали активніше заохочувати приватну ініціативу у дошкіллі. Ми спростили санпіни, працюємо над новими умовами ліцензування – усе це створює підґрунтя для розвитку приватних садочків».

Лілія Гриневич розповіла, що за останній рік також значно збільшилася кількість інклюзивних груп у дошкільних закладах. Станом на 1 січня 2016 року в Україні функціонувало у дитячих садках 116 інклюзивних груп, які відвідувало 1774 дитини. До того ж зараз в інклюзивних групах навчається 4731 дитина.

Міністр Гриневич підкреслила на необхідності активно будувати нові садочки. Однією з вимог до них має бути архітектурна доступність для дітей з особливими потребами».

СТАРТ ПІЛОТУ НОВОГО СТАНДАРТУ

За матеріалами:

- офіційного видання МОН України «Освіта України» № 32 від 21 серпня 2017 р., с.4-5;
- офіційного веб-сайту МОН України: <http://mon.gov.ua/usi-novini/novini/2017/08/15/czogo-roku-mi-pochinaemo-pilot-reformi-nova-ukrayinska-shkola,-volodimir-grojsman/>

До підготовки початкових класів у 100 школах, що пілотуватимуть новий держстандарт початкової освіти, більшість областей поставилися відповідально. Про це розповіла Міністр освіти і науки України Лілія Гриневич.

«Хочу подякувати очільникам Волинської, Закарпатської, Запорізької, Івано-Франківської, Київської, Кіровоградської, Сумської, Тернопільської, Рівненської, Черкаської, Чернівецької та Одеської областей, що змогли на 100% виконати усі необхідні приготування до старту пілоту нового стандарту. Є області, які не так відповідально поставилися до цього питання. Я дуже прошу докласти максимум зусиль до вирішення усіх необхідних питань. 4 школи з 2 початковими класами в кожній - це не так багато, але на них покладено велику відповідальність, і ми мусимо їх підтримати», - зазначила Лілія Гриневич. Обирали школи за низкою критеріїв – від наповнюваності класів до досвіду учителя та готовності директора до змін.

З наступного року за новим держстандартом початкової освіти навчатимуться усі першокласники, що підуть до школи у 2018 році. «До масштабного запровадження стандарту мають пройти перепідготовку більше 22 тисяч учителів. Зараз триває доопрацювання модельного курсу для цих вчителів, а також розробка дистанційної складової їх навчання. Однак слід пам'ятати, що доволі значна частина обов'язків з організації перепідготовки ляже на плечі інститутів післядипломної педагогічної освіти, які знаходяться під керівництвом місцевих органів. Моє прохання - взяти під патронат ІШПО та допомогти їм», – додала Міністр.

Також Прем'єр-міністр додав, що не можна зволікати з реформою освіти, адже «так ми лише втратимо існуючі сьогодні можливості».

ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ВЧИТЕЛІВ

За матеріалами

- офіційного видання МОН України
«Освіта України» № 34 від 4 вересня
2017 р., с.4–5;

- офіційного веб-сайту МОН України:

<http://mon.gov.ua/usi-novivni/novini/2017/08/23/uryad-zakladae-1-milyard-griven-na-modernizacziyu-pochatkovoyi-shkoli-v-ukrayini,-volodimir-grojsman/>

Держава вимагає від вчителів максимальних зусиль для подальшого проведення реформи, тому Уряд розуміє важливість підтримки педагогів. Про це розповіла Міністр освіти і науки України Лілія Гриневич під час регіональної серпневої конференції у місті Дніпро.

«У 2018 році всі учителі, що братимуть перший клас, муситимуть пройти масштабне перенавчання. Загалом це 22 тис. вчителів, які пройдуть підвищення кваліфікації, які муситимуть навчитися вчити інакше, керуватися новим стандартом. Це значне навантаження на педагогів, і ми маємо до цього заохотити», – зазначила Лілія Гриневич.

Вона додала, що в межах підготовки до реформи проходить оновлення програм, яке також потребує від педагогів уваги та зусиль.

«Оновлення програм початкової школи в минулому році, 5-9 класів – у цьому році, обговорення програм старшої школи – усе це потрібно, аби дати зміни навіть тим дітям, яких ми, на жаль, не зможемо навчати в умовах нової школи вже сьогодні. Однак, у цих змін є ще одна мета – показати вчителям напрямок змін та підготувати їх до реформи», – підкреслила Міністр.

Вона зацентувала увагу на тому, що для створення повноцінної системи підтримки учителів необхідно прийняти новий Закон «Про освіту».

«Вибір місця підвищення кваліфікації для педагогів, незалежна сертифікація вчителів – усе це закладено в Закон. Сподіваюся, депутати зроблять подарунок до нашого професійного свята і приймуть його», – наголосила Міністр.

Під час засідання Уряду Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман наголосив, що у межах реформи освіти в Україні Кабмін закладає в бюджет 2018 року 1 млрд. грн. на програму модернізації початкової освіти, 25-відсоткове збільшення зарплат вчителів. Також Володимир Гройсман зазначив: «Протягом вересня ми затвердимо програму будівництва садків, яка дасть відповідь на питання повної ліквідації черг в дитячі садки в Україні. В 2020 році не буде черг в дитячі садки, діти отримають доступ до дошкільної освіти. 2018 році ми також виділимо 1 мільярд гривень на модернізацію навчального процесу в початковій школі».

